

TOCH KERSTFEEST VOOR LOROT?

Lorot is al vroeg wakker. Hij ligt nog op zijn slaapmatje. Dat is gemaakt van een geitenhuid. Tussen de takken van de hut kijkt hij naar buiten. Hij kan precies de zon op zien komen. De hut is niet helemaal dicht. Nu kan de wind er lekker doorheen waaien. Anders is het zó warm.

Hij denkt na. Wat zal hij vandaag gaan doen? Spelen met zijn vriendjes Lokiru (spreek uit: Lookieroe) en Ekidor? O nee.... Dat kan vandaag niet. Die moeten natuurlijk naar school. Lorot wil ook graag naar school. Maar.... hij mag niet van zijn vader. Hij moet op de geiten passen. Dat hoort zo in hun dorpje in Kenya. Al die nieuwe dingen in het dorp. Nee, daar moet zijn vader niets van hebben.

Even later staat Lorot op. Hij pakt zijn kleding en slaat dat om. Klaar! Wassen doet hij zich vandaag wel een keer in de rivier. Eerst wat drinken. Hij pakt de kibuyu (spreek uit: kieboejoe), haalt de leren dop eraf en zet het houten flesje aan zijn mond. Mmmm, lekker die geitenmelk. Moeder is al wakker. Lorot ziet dat ze met zijn kleine zusje op haar rug en de grote pan op haar hoofd naar de rivier loopt. "Gelukkig", denkt hij, "ze gaat water halen. Dan kan ze niet zien wat ik ga doen." Hij kijkt nog even in de hut. Ja, vader is ook al weg. Mooi zo!

Al gauw loopt hij het paadje op dat naar het dorp gaat. Hij moet goed oppassen waar hij loopt. Soms liggen er van die akelige doornstekels op het pad. Het is niet fijn, als je daarin trapt. Af en toe kijkt Lorot achter zich. Komt er niemand achter hem aan? Nee... gelukkig. Dichtbij de school staat hij stil. Nu moet hij extra voorzichtig zijn. Hij sluipt naar een doornstruik en gaat erachter zitten. Niemand kan hem zien en hij kan alles zien. De kinderen staan allemaal op het plein voor de school, rond de vlag van Kenya. Ze zingen het volkslied. Wat hebben ze mooie kleren aan! Lorot heeft de broek en de bloes van Ekidor een keer gezien. Wat deftig zien ze er uit. Lorot kijkt eens naar zijn eigen kleding. Hij zou best ook zo'n blauwe broek en gele bloes willen hebben. Maar die krijg je alleen als je op school zit.

Wat gebeurt er nu? Ze gaan naar hun eigen lokaal. Jammer! Nu kan hij niets meer zien en horen. Eigenlijk moet hij naar de geiten. Die moeten ook eten hebben vandaag. Maar Lorot heeft geen zin. Hij denkt na. Zal hij naar binnengaan? Nee, dat durft hij niet. Wat zal zijn vader daarvan wel zeggen? Ineens heeft hij een plannetje. Dat hij daar nog nooit eerder aan gedacht heeft! Weet je wat hij zal doen? Hij gaat onder het raam staan. De school is gemaakt van boomstammen en modder. Hier en daar zit een raam, maar er zit geen glas in. Kan hij toch alles horen. Is dat even fijn?

Vorzichtig komt hij achter de doornstruik vandaan. Snel kijkt hij in de richting van het paadje. Nee...., niemand te zien. Nu snel naar een lokaal sluipen. Gelukt! Lorot gaat op zijn hurken onder het raam zitten. Hij kan alles goed horen. Wat fijn! De meester vertelt een verhaal. Gisteren hebben Lokiru en Ekidor hem een verhaal van school verteld. Maar dit is veel mooier. Nu kan hij het zelf horen. De meester vertelt over een herder. Hij heeft honderd schapen. Als hij naar huis wil, is er één schaap

kwijt. Wat doet de herder nu? Lorot vindt het prachtig. Natuurlijk, die herder gaat dat schaap zoeken. Dat zou hij ook doen, als hij een geit kwijt was. Oh, wat zou hij straf krijgen als hij niet al de geiten thuis bracht. Maar hij denkt nu niet aan zijn geiten. Hij vergeet alles om zich heen.

Ineens schrikt hij. Hij hoort roepen: "Loròòòt...., Lorot." Wie roept hem? Lorot draait zich om. Wie komt daar aanlopen? Lorot schrikt. Oh nee, wegwezen hier! Zo snel hij kan, rent Lorot het paadje in, naar hun hut. Hij zal vlug naar de geiten gaan. Te laat! "Blijf staan", roept zijn vader boos. Lorot durft niet verder te lopen. Wild slaat vader met zijn stok. Hij pakt Lorot bij zijn arm. "Ik heb toch gezegd, dat je niet naar school mag." Met de stok geeft hij Lorot een paar flinke klappen op zijn broek. "Ga naar de geiten. Nu! Onmiddellijk! Laat ik je nooit meer bij school zien", brult zijn vader.

Lorot wrijft over zijn achterste. Au! Dat doet pijn! Hij loopt snel naar de hut en haalt zijn eigen kibuyu. Een paar minuten later loopt hij verdrietig achter zijn geiten aan.

*****

Eén, twee, drie.... zes... negen, tien. Lorot telt zijn geiten. Gelukkig! Alle geiten zijn er nog. Hij moet snel doorlopen. Anders is hij niet voor het donker thuis. Hij heeft echt zitten dromen. Hij jaagt zijn geiten op. Ineens denkt hij weer aan school. Wat was het verhaal over de herder mooi. Jammer, dat hij het niet helemaal gehoord had. Maar... Ekidor en Lokiru hadden 's middags de rest van het verhaal verteld.

Een paar keer heeft hij geprobeerd om stilletjes onder het raam te luisteren. Maar.... vader heeft hem weer gezien. Wat was hij bóós geweest, de tweede keer. Nog bozer dan de eerste keer. Lorot durft nu echt niet meer.

Lorot slaat af en toe met zijn stok om de geiten op te jagen. Telkens blijven ze staan. Ze willen graag een sappig blaadje van de struiken eten. Maar Lorot wil naar huis. Nee, in het donker durft hij niet buiten te lopen. Stel je voor dat er een hyena achter zijn geiten aan komt. Of dat er een boze geest uit de bomen komt. Huuu, hij rilt ervan als hij eraan denkt. Daar ziet hij zijn dorpje al in de verte liggen. Al gauw komt hij langs de eerste hutjes. Zijn eigen hut ligt aan de andere kant. Lorot loopt over het plein. Hè, daar heb je Lokiru. "Lokiru", roept Lorot. Al lachend komt Lokiru aanrennen. "Lorot. Ik moet je iets vragen. We hebben een geheim." "Loop je even mee? Ik moet eerst de geiten thuis brengen." "Oké." Gelijk jaagt Lokiru de geiten op, in de richting van Lorots hut. Als Lorot de geiten binnen de omheining van doornstruiken gedreven heeft, zegt Lokiru: "Ga je mee naar de rivier? Dan kunnen ze ons niet horen." Nieuwsgierig loopt Lorot achter zijn vriend aan.

"Moet je horen. Over twee weken is het feest, zegt de meester. Wat voor feest precies, weet ik niet. Hij had het over Kerst of zo. Het heeft met de bijbel te maken. Ik begrijp het allemaal niet zo goed." "Dat geeft toch niet. Maar is dat je geheim?" "Nee, het is veel mooier. Alle kinderen uit ons dorp mogen op dat feest komen. Dus jij ook." "Maar ik zit toch niet

op school?" "Nee, maar de meester zegt dat juist die kinderen mogen komen. Hij gaat een mooi verhaal vertellen. Daar hou je toch zo van?" Lorot zegt niets. Hij kijkt stil voor zich uit in het water van de rivier. "Ben je niet blij?" Lokiru geeft hem een duw. "Hoor je me niet?" "Ja, jawel....", stamelt Lorot. "Maar zou dat van mijn vader mogen?" "Je kunt het toch vragen? De meester zegt zelf dat het geen gewone schooldag is, maar een feestdag." "Ja...., maar.... Ik weet het niet. Als hij weer boos wordt."

De jongens denken diep na. Lokiru wil graag dat z'n vriendje meegaat. "Ik weet wat. Ik vraag of Ekidor ook meegaat. Dan gaan we het met z'n drieën vragen." Ze rennen terug naar het dorp. Ekidor zit bij zijn eigen hut. "Ekidor, ga je mee naar Lorots vader? We gaan vragen of hij ook naar het feest mag. Lorot wil graag mee naar het feest, maar hij is bang van zijn vader." "Dat begrijp ik. Ik loop wel even mee."

Ze lopen over het dorpsplein naar de andere kant van het dorp. De hut van Lorots vader staat een beetje achteraf. Ze zien hem bij de kraal van de koeien (een omheining, waarbinnen de beesten 's nachts staan). "Zo Lorot, heb je de geiten al thuis gebracht? Hebben ze vandaag genoeg eten gehad?" "Ja vader, maar ik.... eh.... wij komen wat vragen." Vader kijkt hem aan. Zijn gezicht staat opeens niet vriendelijk meer. Hij kijkt argwanend naar de vrienden van Lorot. "Het gaat toch niet over school, hè? Je weet wat ik gezegd heb. Jongens van ons dorp horen niet op school, maar bij de geiten." Dan zegt Lorot, dapper opeens: "Vader, over een paar dagen is het feest op school. Mag ik dan voor één keer met mijn vrienden mee?" "Ja", zegt Lokiru er snel achteraan, "de meester heeft gezegd dat alle kinderen van het dorp mogen komen. Zelfs de vaders en de moeders mogen komen." Ekidor knikt heel hard. "Het is echt waar. De meester zegt het."

"Wat?" buldert Lorots vader. "Durf je wel? Je zou er niet meer over praten. Daarom heb je je vrienden natuurlijk meegenomen. Lafaard! Kom hier! Ik zal je!" Dreigend stormt hij op Lorot af en wil hem een flinke klap met zijn stok geven. Maar Lorot vliegt weg. Zijn vrienden erachteraan. Ze rennen wat ze kunnen. Naar de rivier. Hijgend ploffen ze aan de waterkant neer. "Hij.... komt.... niet achter.... ons aan", hijgt Ekidor. "Wat schrok ik, Lorot", zegt Lokiru. "Nu begrijp ik pas, waarom jij zo bang bent van je vader." Lorot huilt. "Zie je wel? Ik zei het toch?" De jongens zitten een poosje bij elkaar. Het wordt al een beetje donker. Ze moeten echt naar huis. "Zal ik morgen vragen of de meester naar jouw vader gaat?" "Nee, doe maar niet. Als hij de meester gaat slaan?"

Verdrietig loopt Lorot naar huis. Hij moet wel. In het donker bij de rivier blijven durft hij helemaal niet. Hij krijgt ook honger. Als vader nog niet in de hut is, kan moeder hem misschien wel beschermen. Heel stil sluipt hij de hut binnen. Gelukkig, hij is er nog niet. "Was vader weer boos op je? Praat dan ook niet over school. Hier eet gauw op en ga slapen." Lorot pakt zijn schaalte maïspap en rolt zich even later in zijn slaapmatje. Na een poosje hoort hij vader binnenkomen, maar het blijft gelukkig stil.

*****

Ik was bang dat jij knapper zou worden dan je vader. Dat wilde ik niet. Maar jij kunt mij alles leren wat je op school leert." Vader sluit zijn ogen. "Vader is moe. Laat hem maar slapen, Lorot", komt moeder nu.

's Avonds kan Lorot niet slapen. Hij mag toch naar het feest! Hoe noemden zijn vrienden dat ook al weer? Kerstfeest toch? Hij zal wel zien wat het is. In elk geval zal de meester een mooi verhaal vertellen. Dan denkt hij: hoe komt het toch dat vader zo veranderd is? Opeens weet hij het. De zuster heeft vast met hem over het feest gepraat. Wat is Lorot blij! Danken en bidden doet Lorot niet. Hij weet helemaal niet wat dat is. Hij weet niet wat hij zeggen moet. Maar op het Kerstfeest zal hij het voor de eerste keer horen: de Heere Jezus is geboren! Geboren, om ook zwarte jongens als Lorot en zijn vrienden een ander leven te geven. Een leven zonder boze geesten, maar een leven met de enige echte God. Christus, Die geboren is om zondaren, die niet alleen zwart van buiten, maar ook zwart van binnen zijn, schoon te maken en een nieuw hart te geven. Blij valt Lorot in slaap.